

DZIENNIK URZĘDOWY

Wojewódzkiej Rady Narodowej

W KOSZALINIE

Koszalin, dnia 26 lipca 1961 r **Nr 8** **Poz. 45—49**

TREŚĆ:

Część I. Przepisy obowiązujące.

Poz. 45

UCHWAŁA Nr XIX/245
Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Koszalinie
z dnia 21 czerwca 1961 roku.

w sprawie zmiany uchwały własnej Nr XXXIII/349 z dnia 14. XII. 1960 r. dotyczącej organizacji rozpatrywania skarg i wniosków wnoszonych do Prezydium WRN oraz kontroli prawidłowego i terminowego ich rozpatrywania w organach administracyjnych Prezydium WRN, w prezydiach powiatowych (miejskich) rad narodowych i ich organach administracyjnych.

Na podstawie art. 53 ust. 4 pkt 3 i 4 ustawy z dnia 25. I. 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. Nr 5 poz. 16), § 18 ust. 3 i § 20 uchwały Nr 357 Rady Ministrów z dnia 13. X. 1960 r. w sprawie organizacji przyjmowania i rozpatrywania skarg i wniosków (M. P. Nr 80 poz. 367) Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej postanawia, co następuje:

§ 1.

Paragrafowi 2 ust. 1 cytowanej na wstępie uchwały Nr XXXIII/349 Prezydium WRN z dnia 14. XII. 1960 r. (Dz Urz. WRN Nr 13, poz. 38 z 1960 r.) nadaje się następujące brzmienie:

„§ 2 ust. 1. Organy administracyjne Prezydium WRN zobowiązane są do przyjmowania obywateli w sprawach skarg i wniosków codziennie w godzinach urzędowania, od godz. 10,00 do godz. 13,00. Ponadto kierownicy wydziałów: Rolnictwa i Leśnictwa, Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej oraz Zdrowia i Opieki Społecznej, przyjmować będą obywateli w sprawach skarg i wniosków jeden raz w tygodniu, a mianowicie: w piątki w godzinach od 16.00 do 18,00."

§ 2.

Odpowiedzialnymi za wykonanie niniejszej uchwały czyni się kierowników wydziałów, o których wyżej mowa (§ 1).

§ 3.

Nadzór nad wykonaniem niniejszej uchwały powierza się Sekretarzowi Prezydium WRN.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem powzięcia.

Sekretarz Prezydium
(—) St. Piwowarczyk

Przewodniczący Prezydium
(—) inż. Zdzisław Tomal

Poz. 46

ZARZĄDZENIE Nr 17/61
Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Koszalinie
z dnia 30 czerwca 1961 r.

w sprawie tymczasowego wyłączenia spod ruchu turystycznego i wczasowego części obszaru strefy nadgranicznej w rejonie jeziora Jamno.

Na podstawie art. 53 ust. 4 pkt 4 ustawy z dnia 25. I. 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. Nr 5, poz. 16) i art. 13 dekretu z dnia 23. III. 1956 r. o ochronie granic państwowych (Dz. U. Nr 9, poz. 51) — zarządza się co następuje:

§ 1.

1. W okresie od dnia 30 czerwca 1961 r. do dnia 30 września 1961 r. wyłącza się spod ruchu turystycznego i wczasowego pas lądu długości około 4 km, szerokości około 500 m., położony w strefie nadgranicznej w północno-wschodnim rejonie jeziora Jamno.

Granica wyłączonego obszaru (pasa lądu) o którym wyżej mowa, przebiega jak następuje: od zachodniego krańca miejscowości Łazy w kierunku zachodnim — wzdłuż linii brzegowej jeziora Jamno (koło miejscowości Czajcze) aż do wschodniego brzegu kanału łączącego jezioro Jamno z morzem, następnie wschodnim brzegiem tego kanału w kierunku północnym, aż do linii brzegowej morza (ujście kanału do morza) i stamtąd wzdłuż linii brzegowej morza w kierunku wschodnim, na wysokość zachodniego krańca miejscowości Łazy i od tego miejsca w kierunku południowym do punktu wyjściowego.

2. Poruszanie się i przebywanie na wyłączonym obszarze — określonym w ust. 1 i w terminie tam ustalonym (od 30. VI.—30. IX. 1961 r.) — jest zakazane.

§ 2.

1. Na czas od 30. VI. 1961 r. do 30. IX. 1961 r. zawiesza się moc obowiązującą paragrafu 2 ust. 1, lit. „a" i ust. 2 zarządzenia Nr 13/59 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Koszalinie z dnia 8. VI. 1959 r. w sprawie ruchu turystycznego i wczasowego w strefie nadgranicznej (Dz. Urz. WRN w Koszalinie Nr 5, poz. 24) — w takim zakresie, w jakim przepis ten jest sprzeczny z niniejszym zarządzeniem. Oznacza to, że w powyższym okresie nie wolno także korzystać ze szlaku turystycznego prowadzącego z Dźwirzyna do Rąbek na tym jego odcinku, który przebiega przez wyłączony pas lądu określony w § 1 ust. 1 nin. zarządzenia.
2. Niniejsze zarządzenie nie narusza pozostałych postanowień zarządzenia Nr 13/59 Prezydium WRN z dnia 8. VI. 1959 r. (o którym mowa w ust. 1).

§ 3.

1. Kto wykracza przeciwko przepisom niniejszego zarządzenia, jeżeli czyn nie jest zagrożony karą surowszą podlega — zgodnie z art. 31 dekretu z dnia 23 marca 1956 r. o ochronie granic państwowych (Dz. U. Nr 9, poz. 51) — karze aresztu do 3 miesięcy lub karze grzywny do 3.000,— zł.
2. Orzekanie następuje w trybie przepisów o orzecznictwie karno-administracyjnym.

§ 4.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem powzięcia i obowiązuje do dnia 30 września 1961 r.

Sekretarz Prezydium w.z. (—) J. Kobryń

Z-ca Przewodniczącego Prezydium (—) mgr Klemens Cieślak

Z-ca Przewod. Prezydium

Poz. 47

OGŁOSZENIE

Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Koszalinie z dnia 22 czerwca 1961 r. w sprawie przedmiotów uznanych za zabytki.

Wojewódzki Konserwator Zabytków podaje do wiadomości, że orzeczeniami wydanymi na podstawie art. 1, 2, 3, rozporządzenia z dnia 6 marca 1928 r. o opiece nad zabytkami (Dz. U. Nr 29 poz. 265) z późniejszymi zmianami, zostały uznane za zabytki i objęte w myśl art. 4 cytowanego rozporządzenia — rejestrem zabytków następujące przedmioty:

1. Kościół filialny w Mikorowie pow. Słupsk wraz z wystrojem wnętrza, należący do parafii rzym.-kat. w Kozinie pow. Słupsk.
   Stanowi on przykład ryglowej budowli sakralnej wzniesionej w końcu XVIII wieku.
   Orzeczenie nr 287 z dnia 25 maja 1960 r.
2. Pałac w Wolinii pow. Słupsk wraz z otoczeniem (park na dawnym grodzisku), należący do Państwowego Gospodarstwa Rolnego w Wolinii pow. Słupsk.
   Stanowi on przykład rzadko zachowanej na naszym terenie reprezentacyjnej budowli mieszkalnej z II połowy XVIII wieku, posiadającej charakterystyczną dla okresu baroku bryłę architektoniczną oraz ciekawą barokowo-rokokową dekorację sztukateryjną.
   Orzeczenie nr 288 z dnia 25 maja 1960 r.
3. Kościół parafialny w Dębnicy Kaszubskiej, pow. Słupsk wraz z otoczeniem, należący do parafii rzym.-kat. w Dębnicy Kaszubskiej pow. Słupsk.
   Stanowi on przykład murowanej budowli sakralnej, wzniesionej w XVI wieku, przebudowanej częściowo w wieku XVIII i XIX.
   Orzeczenie nr 289 z dnia 8 czerwca 1960 r.
4. Kościół filialny w Dobieszewie pow. Słupsk wraz otoczeniem i wystrojem wnętrza (ołtarz i ambona), należący do parafii rzym.-kat. w Dębnicy Kaszubskiej pow. Słupsk.
   Stanowi on przykład wiejskiej, ryglowej budowli sakralnej wzniesionej na przełomie XVII i XVIII wieku.
   Orzeczenie nr 290 z dnia 8 czerwca 1960 r.
5. Grodzisko nizinne, znajdujące się na zachodnim brzegu jeziora Kwiecko, tuż przy wpływie rzeki Radew, w obrębie Leśnictwa Kępiny (Oddział 240), należące do Nadleśnictwa Państwowego w Żydowie pow. Sławno.
   Stanowi ono przykład warownego miejsca Słowian wczesnochistorycznych, posiada duże wartości naukowe. Wymaga pieczołowitej ochrony.
   Orzeczenie nr 291 z dnia 1 sierpnia 1960 r.
6. Cmentarzysko ciałopalne kultury pomorskiej (700—400 lat p. n. e.), znajdujące się na terenie wsi Stawnica pow. Złotów, leżące w obrębie pól Ob. St. Jędrzejewskiego, przy drodze prowadzącej do miejscowości Stawnica — Młyn w okolicy żwirowni (powierzchnia ok. 0,5 ha). Obiekt ma ogromne znaczenie naukowe, wymaga zabezpieczenia.
   Orzeczenie nr 292 z dnia 22 sierpnia 1960 r.
7. Kościół filialny w Iwięcinie pow. Koszalin wraz z otoczeniem (drzewostan i trzy bramki drewniane w ogrodzeniu cmentarnym) oraz całkowitym wystrojem wnętrza, należący do parafii rzym.-kat. w Dobiesławiu pow. Sławno.
   Stanowi on przykład gotyckiej, murowanej budowli sakralnej z XIV wieku, posiadającej drewniany polichromowany strop oraz bogaty wystrój wnętrza: ołtarz, ambona, chrzcielnica, ławki, balustrada — renesans XVII wiek, grupa ukrzyżowania i krucyfiks — późnogotyckie z początku XVI wieku, portret kobiecy i dwa żyrandole mosiężne — z XVIII wieku.
   Orzeczenie nr 293 z dnia 27 września 1960 r.
8. Brązowy świecznik siedmioramienny pochodzący z kolegiaty kołobrzeskiej, należący do Zbiorów Muzealnych przy Bibliotece Powiatowej w Kołobrzegu.
   Stanowi on niezwykle cenny przykład rzemiosła artystycznego z przełomu romaniki i gotyku; odlany został przez Johanesa Apeughetera z Getyngi w 1327 roku.
   Orzeczenie nr 294 z dnia 27 września 1960 r.
9. Kościół parafialny w Człuchowie wraz z wystrojem wnętrza, należący do parafii rzym.-kat. w Człuchowie.
   Stanowi on przykład budowli sakralnej wzniesionej w latach 40-tych XVII wieku przez starostę Jakuba Wejhera, rozbudowany w XX wieku. Wystrój wnętrza: trzy ołtarze boczne, ambona, konfesjonał, stalle, chrzcielnica, 3 obrazy, 2 portrety trumienne, lichtarze — XVII —XVIII wiek, dzwon — z 1522 roku.
   Orzeczenie nr 295 z dnia 27 września 1960 r.
10. Dom mieszkalny nr 14/15 w Klukach pow. Słupsk (przeznaczony na regionalny punkt muzealny), należący do Prezydium Gromadzkiej Rady Narodowej w Smołdzinie pow. Słupsk.
    Stanowi on przykład mieszkalnego „dwojaka" ryglowego, powstałego na przełomie XVIII i XIX wieku, rozbudowanego częściowo w latach późniejszych.
    Orzeczenie nr 296 z dnia 22 grudnia 1960 r.
11. Dom mieszkalny nr 11 w Bięcinie pow. Słupsk, należący do Prezydium Gromadzkiej Rady Narodowej w Damnicy pow. Słupsk.
    Stanowi przykład domu ryglowego, zbudowanego w pocz. XIX wieku, posiada typowo „żuławski" pięciosłupowy podcień.
    Orzeczenie nr 297 z dnia 1 lutego 1961 r.
12. Kościół filialny w Zalaskach pow. Słupsk wraz z otoczeniem (starodrzew na cmentarzu kościelnym) i wystrojem wnętrza, należący do parafii rzym.-kat. w Duninowie pow. Słupsk.
    Stanowi on przykład budowli sakralnej wzniesionej w latach 1754—57, przebudowany częściowo w I połowie XIX wieku.
    Orzeczenie nr 298 z dnia 2 lutego 1961 r.
13. Kościół filialny w Możdżanowie pow. Słupsk wraz z otoczeniem i wystrojem wnętrza (ołtarz, późnorenesansowy i 16 witrażyków w oknach — I połowa XVII wieku), należący do parafii rzym.-kat. w Duninowie pow. Słupsk.
    Stanowi on przykład gotyckiej budowli sakralnej z XV wieku, przebudowanej w wieku XVII.
    Orzeczenie nr 299 z dnia 2 lutego 1961 r.

14. Kościół parafialny w Duninowie pow. Słupsk wraz z otoczeniem i wystrojem wnętrza, należący do parafii rzym.-kat. w Duninowie pow. Słupsk.
Stanowi on przykład gotyckiej budowli sakralnej z XV wieku przebudowanej częściowo w XVIII i XIX w. (we wnętrzu: ambona barokowa z I połowy XVIII wieku, kamienna płyta nagrobna z 1615 r., dzwon gotycki spiżowy).
Orzeczenie nr 300 z dnia 2 lutego 1961 r.

15. Dwór w Gaci Leśnej pow. Słupsk wraz z otoczeniem (park dworski), należący do Państwowego Gospodarstwa Rolnego w Gaci Leśnej pow. Słupsk.
Stanowi on przykład reprezentacyjnej budowli mieszkalnej z XVIII wieku.
Orzeczenie nr 301 z dnia 2 lutego 1961 r.

16. Kuźnia murowana w Gaci Leśnej pow. Słupsk, należąca do Państwowego Gospodarstwa Rolnego w Gaci Leśnej pow. Słupsk.
Stanowi ona przykład budynku gospodarczego z II połowy XVII wieku, wzniesionego na planie ośmioboku.
Orzeczenie nr 302 z dnia 2 lutego 1961 r.

17. Dom mieszkalny przy ul. Bałtyckiej nr 3 w Gardnie Wielkiej pow. Słupsk, należący do Państwowego Gospodarstwa Rybnego w Gardnie Wielkiej pow. Słupsk.
Stanowi on typowy przykład ryglowego budynku mieszkalnego wzniesionego w początkach XIX wieku, z dachem naczółkowym krytym trzciną, posiadającym dwie owalne lukarny.
Orzeczenie nr 303 z dnia 2 lutego 1961 r.

18. Dawny dwór w Kozinie pow. Słupsk wraz z otoczeniem (park dworski), należący do Państwowego Gospodarstwa Rolnego w Kozinie pow. Słupsk.
Stanowi on przykład reprezentacyjnej, klasycystycznej budowli mieszkalnej z przełomu XVIII i XIX wieku.
Orzeczenie nr 304 z dnia 2 lutego 1961 r.

19. Kościół filialny w Kuleszewie pow. Słupsk wraz z otoczeniem i wystrojem wnętrza (ołtarz barokowy z 1744 r., epitafium z 1626 r.), należący do parafii rzym.-kat. w Kobylnicy Słupskiej pow. Słupsk.
Stanowi on przykład ryglowej budowli sakralnej z połowy XVIII wieku.
Orzeczenie nr 305 z dnia 2 lutego 1961 r.

20. Kościół filialny w Sierakowie pow. Słupsk wraz z otoczeniem i wystrojem wnętrza (ambona, konfesjonał, chrzcielnica — XVII wiek), należący do parafii rzym.-kat. w Kobylnicy Słupskiej pow. Słupsk.
Stanowi on przykład gotyckiej, murowanej budowli sakralnej z XV wieku, częściowo przebudowanej w wieku XVII.
Orzeczenie nr 306 z dnia 2 lutego 1961 r.

21. Ozdobna brama drewniana wmontowana w nowszy budynek gospodarczy przy zabudowaniach nr 15 w Machowinku pow. Słupsk, należąca do Ob. Złamańczuka.
Stanowi ona przykład starego zespołu bramnego z dekoracyjnie wyciętymi zastrzałami, rozetami i datą „1649”.
Orzeczenie nr 307 z dnia 2 lutego 1961r.

22. Kościół filialny w Charnowie pow. Słupsk wraz z otoczeniem i wystrojem wnętrza (ołtarz), należący do parafii rzym.-kat. w Ustce pow. Słupsk.
Stanowi on przykład budowli sakralnej z gotycką wieżą z XV wieku i nowszą nawą z wieku XVIII — XIX.
Orzeczenie nr 308 z dnia 1 lutego 1961 r.

23. Dwór w Szczypkowicach pow. Słupsk wraz z otoczeniem (park), należący do Państwowego Gospodarstwa Rolnego w Szczypkowicach pow. Słupsk.
Stanowi on przykład reprezentacyjnej, klasycystycznej budowli mieszkalnej z I połowy XIX wieku.
Orzeczenie nr 309 z dnia 2 lutego 1961 r.

24. Kościół parafialny w Łupawie pow. Słupsk wraz z otoczeniem i wystrojem wnętrza, należący do parafii rzym.-kat. w Łupawie pow. Słupsk.
Stanowi on przykład budowli sakralnej wzniesionej w latach 1767—1772, posiadającej skromną rokokową dekorację wnętrza oraz renesansową ławę kolatorską i barokową ambonę z 1750 roku.
Orzeczenie nr 310 z dnia 2 lutego 1961 r.

25. Dwór z dwoma oficynami bocznymi (domy nr nr 30, 31, 32) w Sierakowie pow. Słupsk, należący do Ob. Ob. Stanisława i Eugeniusza Skóra.
Stanowi on przykład murowanej, reprezentacyjnej budowli mieszkalnej o cechach klasycystycznych wzniesionej w początkach XIX wieku.
Orzeczenie nr 311 z dnia 2 lutego 1961 r.

26. Dwór w Skórzynie pow. Słupsk wraz z otoczeniem (park), należący do Państwowego Gospodarstwa Rolnego w Skórzynie pow. Słupsk.
Stanowi on przykład reprezentacyjnej, klasycystycznej budowli mieszkalnej z początku XIX wieku.
Orzeczenie nr 312 z dnia 2 lutego 1961 r.

27. Kościół parafialny w Stowięcinie pow. Słupsk wraz z otoczeniem i wystrojem wnętrza (ambona, empora, chrzcielnica, ołtarz — XVII wiek), należący do parafii rzym.-kat. w Stowięcinie pow. Słupsk.
Stanowi on przykład budowli sakralnej, posiadającej wieżę z XV wieku, a nawę z XVII i XVIII wieku.
Orzeczenie nr 313 z dnia 2 lutego 1961 r.

28. Dwór w Stowięcinie pow. Słupsk wraz z otoczeniem (park z okazami starodrzewia), należący do Państwowego Gospodarstwa Rolnego w Stowięcinie pow. Słupsk.
Stanowi on przykład reprezentacyjnej, klasycystycznej budowli mieszkalnej z początku XIX wieku.
Orzeczenie nr 314 z dnia 2 lutego 1961 r.

29. Kościół filialny w Swołowie pow. Słupsk wraz z otoczeniem, należący do parafii rzym.-kat. w Bruskowie Wielkim pow. Słupsk.
Stanowi on przykład budowli sakralnej z XV wieku z nawą częściowo rozbudowaną w wieku XIX.
Orzeczenie nr 315 z dnia 2 lutego 1961 r.

30. Wiatrak drewniany typu „koźlak” przy zagrodzie nr 1 w Swołowie pow. Słupsk, należący do Prezydium Gromadzkiej Rady Narodowej w Bruskowie Wielkim pow. Słupsk.
Stanowi on przykład budowli przemysłowo-gospodarczej, obecnie już niestosowanej.
Orzeczenie nr 316 z dnia 2 lutego 1961 r.

31. Kościół filialny w Objeździe pow. Słupsk wraz z otoczeniem i wystrojem wnętrza (ołtarz, ławy, chór organowy — XVIII wiek, 2 lichtarze, dzwon — XVII wiek), należący do parafii rzym.-kat. w Wytownie pow. Słupsk.
Stanowi on przykład ryglowej, wiejskiej budowli sakralnej z XVII wieku.
Orzeczenie nr 217 z dnia 2 lutego 1961 r.

32. Kościół parafialny w Wytownie pow. Słupsk wraz z otoczeniem i wystrojem wnętrza: 2 rzeźby gotyckie (ołtarz, ambona, epitafium — barok XVII wiek), należący do parafii rzym.-kat. w Wytownie pow. Słupsk.
Stanowi on przykład budowli sakralnej z zachowaną gotycką murowaną wieżą z XIV wieku i ryglową nawą z wieku XVII rozbudowaną częściowo w XIX wieku.
Orzeczenie nr 318 z dnia 2 lutego 1961 r.

33. Dwór w Cecenowie pow. Słupsk (bez nowszej części piętrowej) wraz z otoczeniem (park), należący do Państwowego Gospodarstwa Rolnego w Cecenowie pow. Słupsk.
Stanowi on typowy przykład dworu z alkierzami narożnymi powstałego w XVIII wieku, rozbudowanego częściowo w II połowie XIX wieku.
Orzeczenie nr 319 z dnia 2 lutego 1961 r.

34. Kościół filialny w Zębowie pow. Słupsk wraz z otoczeniem i wystrojem wnętrza, należący do parafii rzym.-kat. w Pałowie pow. Sławno.
Stanowi on przykład gotyckiej budowli sakralnej z II połowy XV wieku.
Orzeczenie nr 320 z dnia 8 maja 1961 r.

35. Nieużytkowany kościół poewangelicki w Zimowiskach (Grabno) powiat Słupsk wraz z otoczeniem (starodrzew) i wystrojem wnętrza (ołtarz, ławy, empory, płyty nagrobne), należący do Prezydium Gromadzkiej Rady Narodowej w Strzelinku pow. Słupsk.
Stanowi on przykład murowanej budowli sakralnej z przełomu gotyku i renesansu, powstałej w II połowie XVI wieku, wystrój wnętrza późnorenesansowy z I połowy XVII wieku.
Orzeczenie nr 321 z dnia 8 maja 1961 r.

36. Dwór w Zimowiskach (Grabno) pow. Słupsk wraz z otoczeniem (park dworski), należący do Państwowego Gospodarstwa Rolnego w Zimowiskach pow. Słupsk.
Stanowi on przykład klasycystycznej reprezentacyjnej budowli mieszkalnej z początku XIX wieku.
Orzeczenie nr 322 z dnia 8 maja 1961 r.

37. Dwór w Żoruchowie pow. Słupsk wraz z otoczeniem (park dworski) i wystrojem wnętrza, należący do Państwowego Gospodarstwa Rolnego w Żoruchowie pow. Słupsk.
Stanowi on przykład reprezentacyjnej budowli mieszkalnej, wzniesionej w 1833 roku, ozdobionej portykiem filarowym, boniowaniem i sztukateriami.
Orzeczenie nr 323 z dnia 8 maja 1961 r.

38. Dawny zajazd, przebudowany częściowo w początkach XX wieku na sklepy, przy ul. Starzyńskiego nr 3 w Słupsku, należący do Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska" w Słupsku.
Stanowi rzadko zachowany na naszym terenie przykład dawnej stacji pocztowej — zajazdu, zbudowany około 1800 roku.
Orzeczenie nr 324 z dnia 8 maja 1961 r.

39. Kamienica przy Pl. Armii Czerwonej nr 19 (dawny Rynek) w Słupsku, należąca do Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Słupsku.
Stanowi ona przykład barokowej kamienicy mieszczańskiej zbudowanej w XVIII wieku.
Orzeczenie nr 325 z dnia 8 maja 1961 r.

40. Kamienica przy Pl. Armii Czerwonej nr 20 (dawny Rynek) w Słupsku, należąca do Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Słupsku.
Stanowi ona przykład kamienicy mieszczańskiej z przełomu baroku i klasycyzmu — XVIII—XIX wiek.
Orzeczenie nr 326 z dnia 8 maja 1961 r.

41. Nieużytkowany kościół poewangelicki w Białowąsie pow. Szczecinek wraz z otoczeniem i wystrojem wnętrza, należący do Państwowego Gospodarstwa Rolnego w Białowąsie pow. Szczecinek.
Stanowi on przykład ryglowej budowli sakralnej z XVII wieku.
Orzeczenie nr 327 z dnia 8 maja 1961 r.

42. Nieużytkowany kościół poewangelicki w Dąbiu pow. Szczecinek wraz z otoczeniem i wystrojem wnętrza, należący do Prezydium Gromadzkiej Rady Narodowej w Silnowie pow. Szczecinek.
Stanowi on przykład ryglowej budowli sakralnej z XVII wieku posiadającej rokokową polichromię (o charakterze ludowym) z XVIII wieku.
Orzeczenie nr 328 z dnia 8 maja 1961 r.

43. Wypalony pałac w Drawieniu pow. Szczecinek wraz z otoczeniem, należący do Prezydium Gromadzkiej Rady Narodowej w Szczecinku.
Stanowi on przykład reprezentacyjnej budowli mieszkalnej z XVIII wieku.
Orzeczenie nr 329 z dnia 9 maja 1961 r.

44. Kościół filialny w Drawieniu pow. Szczecinek wraz z otoczeniem, należący do parafii rzym.-kat. w Gwdzie Wielkiej pow. Szczecinek.
Stanowi on przykład ryglowej sakralnej budowli z początku XIX wieku.
Orzeczenie nr 330 z dnia 9 maja 1961 r.

45. Kościół parafialny w Grzmiącej pow. Szczecinek wraz z otoczeniem i wystrojem wnętrza (ołtarz, chrzcielnica, obraz „Ukrzyżowanie"), należący do parafii rzym.-kat. w Grzmiącej pow. Szczecinek.
Stanowi on przykład budowli sakralnej wzniesionej w XVI wieku, przebudowanej w XVIII wieku.
Orzeczenie nr 331 z dnia 9 maja 1961 r.

46. Nieużytkowany kościół poewangelicki w Jeziornej pow. Szczecinek wraz z otoczeniem i wystrojem wnętrza, należący do Prezydium Gromadzkiej Rady Narodowej w Łubowie pow. Szczecinek.
Stanowi on przykład ryglowej budowli sakralnej z drewnianą wieżą, powstałej w początkach XIX wieku, posiadającej ciekawy ludowy wystrój wnętrza (2 ołtarze, obraz, stalle).
Orzeczenie nr 332 z dnia 9 maja 1961 r.

47. Kościół filialny w Kiełpinie pow. Szczecinek wraz z otoczeniem i wystrojem wnętrza (dwa ołtarze, ambona, stalle, dwa lichtarze), należący do parafii rzym.-kat. w Barwicach pow. Szczecinek.
Stanowi on przykład murowanej budowli sakralnej wzniesionej w połowie XVIII wieku.
Orzeczenie nr 333 z dnia 9 maja 1961 r.

48. Kościół filialny w Ostrowąsach pow. Szczecinek wraz z otoczeniem (stare lipy na cmentarzu kościelnym) i wystrojem wnętrza, należący do parafii rzym.-kat. w Barwicach pow. Szczecinek.
Stanowi on przykład ryglowej budowli sakralnej z XVII wieku, posiadającej barokowy wystrój wnętrza (ołtarz, ambona, krucyfiks — XVII wiek, dzwon z 1612 roku).
Orzeczenie nr 334 z dnia 9 maja 1961 r.

49. Kościół filialny w Starym Chwalimiu pow. Szczecinek wraz z otoczeniem, należący do parafii rzym.-kat. w Barwicach pow. Szczecinek.
Stanowi on przykład ryglowej budowli sakralnej z końca XVIII wieku.
Orzeczenie nr 335 z dnia 9 maja 1961 r.

50. Kościół parafialny w Krosinie pow. Szczecinek wraz z otoczeniem i całkowitym wystrojem wnętrza, należący do parafii rzym.-kat.w Krosinie pow. Szczecinek.
Stanowi on przykład murowanej budowli sakralnej z I połowy XVIII wieku, posiadającej bogaty, barokowy wystrój wnętrza, pochodzący częściowo z kościoła w Białowąsie pow. Szczecinek.
Orzeczenie nr 336 z dnia 9 maja 1961 r.

51. Kościół filialny w Nosibądach pow. Szczecinek wraz z otoczeniem i wystrojem wnętrza (ołtarz, ambona), należący do parafii rzym.-kat. w Mieszałkach pow. Szczecinek.
Stanowi on przykład gotyckiej budowli sakralnej z XVI wieku, całkowicie przebudowany w wieku XVIII.
Orzeczenie nr 337 z dnia 9 maja 1961 r.

52. Dawny kościół ewangelicki (użytkowany obecnie na skład PGR) wraz z otoczeniem w Radaczu pow. Szczecinek, należący do Państwowego Gospodarstwa Rolnego w Radaczu pow. Szczecinek.
Stanowi on przykład ryglowej budowli sakralnej z XVII wieku.
Orzeczenie nr 338 z dnia 9 maja 1961 r.

53. Kościół filialny w Stępieniu pow. Szczecinek wraz z otoczeniem (drzewostan na cmentarzu kościelnym) i całkowitym wystrojem wnętrza, należący do parafii rzym.-kat. w Wierzchowie pow. Szczecinek.
Stanowi on przykład ryglowej budowli sakralnej o charakterze ludowym z XVII wieku, posiada renesansowy wystrój wnętrza: ołtarz, 2 rzeźby, 2 lichtarze — XVII wiek.
Orzeczenie nr 339 z dnia 9 maja 1961 r.

54. Kościół filialny w Węgorzewie Szczecineckim, pow. Szczecinek wraz z otoczeniem i wystrojem wnętrza, należący do parafii rzym.-kat. w Lotyniu. pow. Szczecinek.
Stanowi on przykład ryglowej budowli sakralnej z XVII wieku, przebudowanej częściowo w wieku XVIII, posiadającej wystrój wnętrza o charakterze ludowym (ołtarz, ambona).
Orzeczenie nr 340 z dnia 9 maja 1961 r.

55. Cmentarzysko ciałopalne kultury pomorskiej znajdujące się na terenie wsi Darskowo pow. Bytów ok. 500 m na wschód za wsią, po prawej stronie drogi z Darskowa do Wierszyna (na wzniesieniu ok. 200 m od drogi) — obszar około 30 arów, należące do Ob. Alfonsa Lamańczyka zam. w Darskowie pow. Bytów.
Stanowi ono przykład cmentarzyska pomorskiego — ma poważne znaczenie naukowe.
Orzeczenie nr 341 z dnia 18 maja 1961 r.

W myśl art. 14 cytowanego na wstępie rozporządzenia — przedmiotów uznanych za zabytki nie wolno niszczyć, przerabiać, odnawiać, rekonstruować, zdobić, uzupełniać i przewozić bez uprzedniego zezwolenia władzy konserwatorskiej.
Winni naruszenia tych zakazów będą pociągnięci do odpowiedzialności karno-administracyjnej stosownie do przepisów art. 35 i 36 wymienionego rozporządzenia.

Główny Konserwator Zabytków
województwa koszalińskiego
(—) mgr inż. arch. Feliks Ptaszyński

Poz. 48

OGŁOSZENIE

Wydziału Gospodarki Wodnej Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Koszalinie z dnia 26. VI. 1961 r. o zatwierdzeniu statutów spółek wodnych w Mzdowie, Warblewie, Wierzchominie (wieś) i w Rosnowie.

Na podstawie art. 222 ust. 5 ustawy wodnej z dnia 19. IX. 1922 r. (Dz. U. Nr 62 poz. 574 z 1928 r.) Wydział Gospodarki Wodnej Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Koszalinie, jako organ administracji wodnej, podaje do publicznej wiadomości, że zostały zatwierdzone statuty następujących spółek wodnych utworzonych dla eksploatacji i konserwacji urządzeń wodociągowych:

L. p.	Nazwa i siedziba spółki	Powiat	Cel spółki	Data zatwierdz. statutu
1	Spółka Wodociągowa w Mzdowie	Miastko	zaopatrzenie mieszkańców wsi w wodę	16. VI. 61 r.
2	Spółka Wodociągowa w Warblewie	Sławno	zaopatrzenie mieszkańców wsi w wodę	16. VI. 61 r.
3	Spółka Wodociągowa w Wierzchominie (wieś)	Koszalin	zaopatrzenie mieszkańców wsi w wodę	24. VI. 61 r.
4	Spółka Wodociągowa w Rosnowie	Koszalin	zaopatrzenie mieszkańców wsi w wodę	24. VI. 61 r.

Statuty wymienionych spółek zawierają między innymi postanowienia określające podane wyżej nazwy i siedziby spółek, cel ich zawiązania oraz postanowienia o następującym brzmieniu:

„Zgromadzenie członków tworzą wszyscy właściciele gruntów włączonych do spółki — obowiązani do opłacania datków udziałowych.

Do ważności uchwał Zgromadzenia członków spółki potrzebna jest obecność przynajmniej połowy członków należących do spółki.

Uchwały zapadają zwykłą większością głosów biorących udział w Zgromadzeniu. Jeżeli na wezwanie Zarządu spółki nie zbierze się dostateczny komplet ma być zwołane do dni ośmiu powtórne Zgromadzenie z tym samym porządkiem, a uchwały powzięte na tym Zgromadzeniu będą miały moc obowiązującą bez względu na ilość obecnych.

Dla powzięcia uchwały o rozwiązaniu spółki potrzebna jest większość 2/3 głosów.

Do zakresu czynności Zgromadzenia członków należy:

a) wybór członków Zarządu i ich zastępców oraz Komisji Rewizyjnej,
b) ustalenie sposobu pokrycia kosztów wykonania i utrzymania w należytym porządku urządzeń spółkowych,
c) zatwierdzanie przedłożonych przez Zarząd rocznych sprawozdań, rachunków, budżetu i bilansu,
d) ustanawianie wynagrodzeń dla płatnych pracowników spółki,
e) uchwalenie zasadniczych zmian w planach robót przy zachowaniu celu spółki, określonego w § 2 statutu,
f) uchwalenie zmian w statucie spółki,
g) uchwalenie rozwiązania spółki zgodnie z przepisami art. 178 ustawy wodnej oraz ustalenie sposobu zlikwidowania interesów spółki zgodnie z przepisami tegoż artykułu.

Uchwały Zgromadzenia członków spółki wymienione w punktach d, e, f, g, wymagają dla uzyskania prawomocności zatwierdzenia władzy nadzorczej.

Ogłoszenia Zarządu spółki dotyczące członków spółki wywieszone mają być u przewodniczącego Zarządu, zastępcy przewodniczącego i w prezydium właściwej gromadzkiej rady narodowej — w miejscu do ogłoszeń przeznaczonym, widocznym i dla każdego dostępnym".

Kierownik Wydziału
(—) inż. Jan Wilk

Poz. 49

OGŁOSZENIE

Budowlanego Przedsiębiorstwa Terenowego Produkcji Pomocniczej i Usług w Koszalinie z dnia 19. VII. 1961 r.

w sprawie sporządzenia protokółu zdawczo-odbiorczego przedsiębiorstwa Tartak włas. Ireny Zysnarskiej w Rudzkim Moście pow. Tuchola, przejętego na własność Państwa.

Na podstawie § 73 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30. I. 1947 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. z 1947 r. Nr 16 poz. 62, z 1948 r. Nr 25 poz. 170, z 1949 r. Nr 29 poz. 212) oraz orzeczenia Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 16. X. 1959 r. Nr OR I-ZP.59, stwierdzającego przejście na własność Państwa przedsiębiorstwa Tartak własność Ireny Zysnarskiej w Rudzkim Moście pow. Tuchola — Budowlane Przedsiębiorstwo Terenowe Produkcji Pomocniczej i Usług w Koszalinie przy ul. Dzierżyńskiego 19, jako wykonujące przymusowy zarząd z ramienia Ministra Przemysłu Drobnego i Rzemiosła na podstawie zarządzenia tegoż Ministra z dnia 31. VII. 1952 r. — podaje do wiadomości, że w dniu 29 sierpnia 1961 r. o godzinie 12-tej nastąpi sporządzenie protokółu zdawczo-odbiorczego przedsiębiorstwa Tartak własność Ireny Zysnarskiej w Rudzkim Moście pow. Tuchola, w biurze tego Tartaku w Rudzkim Moście pow. Tuchola.

Wzywa się właścicielkę powyższego przedsiębiorstwa do stawienia się w miejscu i czasie wyżej oznaczonym celem wzięcia udziału w sporządzeniu protokółu zdawczo-odbiorczego.

Niestawiennictwo nie wstrzymuje czynności sporządzenia protokółu zdawczo-odbiorczego.

Z-ca Dyrektora
d/s Technicznych
(—) inż. B. Strzok

WARUNKI PRENUMERATY Dziennika Urzędowego Wojewódzkiej Rady Narodowej w Koszalinie. Opłata roczna za prenumeratę 1 egz. Dz. R. N. ze skorowidzem 18,— zł., opłata półroczna bez skorowidza 10,— zł. Opłatę za prenumeratę należy uiszczać z góry w Narodowym Banku Polskim — II Oddział Miejski w Koszalinie, konto **Nr 617-94/2-396.** O dokonaniu wpłaty za prenumeratę należy zawiadomić Wydział Budżetowo-Gospodarczy Prezydium WRN w Koszalinie, ul. A. Lampe Nr 34, podając równocześnie, za jaki okres i za ile egzemplarzy uiszczono opłatę oraz pod jakim adresem należy kierować wysyłkę. Rachunków nie wystawia się.

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego — Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Koszalinie, ul. A. Lampe Nr 34

M-4/702 KZG Koszalin D-922 900 pap. druk. 8. 61 r.

CENA 1,20 ZŁ.